Existentialism

Poeme Filosofice

Sorin Cerin

SORIN CERIN

EXISTENȚIALISM

Poeme filosofice

2017

SORIN CERIN

-EXISTENȚIALISM

-poeme filosofice-

Manufactured in the United States of America

ISBN-13: 978-1548466886

ISBN-10: 1548466883

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-

După lecturarea volumului *Existențialism,* am decis să atașez fără să scot ancorele, așa cum apare în forma lui orginală, articolul Sorin Cerin, din enciclopedia Metapedia, la data de 29 Iunie 2017 pentru a putea face, pentru cei ce doresc, un periplu prin titlurile cărților scrise de mine sau prin notele critice dedicate acestora.

Vă mulțumesc,
Sorin Cerin

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-

CUPRINS

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-

1) Transcendentalitatea Veșniciei

Pierdut,
în Transcendentalitatea Veșniciei,
mi-am înscris cu litere de stele,
Destinul,
pe lista Nașterilor,
din această Lume,
a Iluziilor Existenței,
unde Așteptarea,
de a ajunge la rândul,
primei Respirații,
a fost tocmită de Moartea,
care-mi cumpărase Viața,
ce încă nici nu apăruse,
pe taraba Târgului de Vechituri,
a Cuvântului Facerii,
ce-avea să mă însuflețească.

2) Comunicare

Erai atât de multă,
 Lumină Divină,
încât mi-am certat,
 propriul Destin,
care nu vroia să te întâlnesc,
atunci când Răsăritul,
 își țesea mantia de nori,
ai Întrebărilor fără Răspunsuri,
ce vor ploua peste Privirile,
care ne vor spăla,
 plumbul Singurătății Cuvintelor,
ducându-l spre albiile Ridurilor,
unui Timp,
tăiate de alte Virgule,
ale Iluziilor Vieții și Morții,
care nu ne vor mai bloca,
 Comunicarea,
cu noi înșine,
rămânând pierduți,
în Eternitate.

3) Existențialism

Rătăcit printre Iluziile Existenței,
am încercat să-mi construiesc,
propriul labirint de Vise,
din care să nu mai ies niciodată,
pe Calea Iluziilor Vieții și Morții,
predestinată,
de Oglinda Conștiinței Universale,
a Evenimentului Primordial,
care m-a gândit încă de dinainte,
de a-L crea pe Dumnezeul,
chipului și asemănării mele Existențiale,
al cărui Existențialism,
s-a materializat în Catedralele de Vicii,
ale Gândurilor,
pe zidurile cărora,
stau agățate Icoanele ce lăcrimează,
ale Cuvintelor,
atât de batjocorite,
de Privirile reci și pustii,
ale Străzilor unor Destine,
ce nu vor să se închine niciodată,
Adevărului Absolut,
ci doar Iluziilor Absolute,

ale unei Lumi,
care nici măcar nu există,
așa cum o cunoaștem.

4) În Singurătatea Veșniciei

Atunci,
 când L-am zidit pe Dumnezeu,
între Zidurile,
propriei Sale Lumi,
pe care a creat-o,
încercând să scap de El,
nu știam,
 că de fapt mă zideam,
 și pe mine,
 alături de El,
fiind creația Iubirii Lui,
pe care nu o mai puteam însufleți,
în Singurătatea Veșniciei,
pe care o simțise Dumnezeu,
înainte de a gândi Cuvântul Facerii,
pe care îmi rătăceam,
Destinul abandonat,
 în brațele Iluziilor Existenței.

5) Și azi la fel ca întotdeauna

Rădăcinile Viselor,
au început să spargă,
asfaltul rece și negru al Deșertăciunii,
în gropile căruia,
s-au împiedicat Iluziile Vieții,
Fericirii, Suferinței și Morții,
care au venit imediat,
cu fierăstraiele Înțelesurilor,
din Cimitirele Cuvintelor,
să le taie,
după care le-au aranjat,
în mormane de sicrie umblătoare,
ce-am devenit,
alături de cadavrele Speranțelor,
și azi,
la fel ca întodeauna.

6) Motorul propriului Timp

Norii de Amintiri,
încep să-și stoarcă ploaia Anilor,
peste Gândurile încărunțite,
ale unui Destin,
care nu s-a priceput,
să-și repare motorul,
propriului Timp,
atunci când s-a defectat,
și începea să dea rateuri de Clipe,
până când,
a rămas fără nici una,
Singur și Străin,
de el însuși.

7) Fluviul Veșniciei

Dacă nu ne-am fi născut,
podurile care leagă,
Iluziile Vieții de cele ale Morții,
am fi rămas și acum,
fluviul Veșniciei,
care se revarsă,
în propriul Adevăr Absolut,
făurind un Univers,
unde Dumnezeu,
nu mai avea nevoie,
de nici un chip sau asemănare,
fiindcă noi eram El.

8) Gust sărat

Mi-am presărat,
pe felia unsă cu Gânduri a Zilei,
câteva Clipe,
a căror gust sărat,
să-mi amintească,
de Marea Primordială a Nemuririi,
unde Timpul încă nici nu se născuse,
ca să porționeze Destinului,
Iluziile Suferințelor sau Fericirilor necesare,
pentru masa de prânz a Deșertăciunii,
ai cărei sclavi suntem,
până când vom fi cedați definitiv,
Iluziei Morții.

9) Vroia să dea pe gât

Am alunecat,
prin pâlnia Universului,
cu care-și turna,
în paharul Veșniciei,
Clipele,
Dumnezeu,
atunci când mai vroia să dea pe gât,
gradele alcoolice ale vreunui Destin,
numai bun să înmoaie Inima Timpului,
cu Nașterea unei noi Suferințe,
care va începe să respire,
în trupurile Țăranii noastre,
ce-au devenit noroi de Vise,
în care se împotmolesc,
roțile grele de plumb,
ale Gândurilor.

10) A sfârtecat

Ziduri lacome,
de Iluzii ale Vieții și Morții,
cad greu și adânc,
în fântâna aproape secată,
a Gândurilor,
din care-și lua Apa Suferinței,
Lumea,
ce pare că s-a retras,
de mai bine de o Veșnicie,
în Cimitirele Cuvintelor,
din Privirile unei Existențe,
care s-a dovedit a fi a Nimănui,
atunci când a sfârtecat,
cu ghearele Timpului său,
unica Catedrală,
unde veneau să se închine,
Îngerii Iubirii,
și care s-a dovedit,
a fi a noastră.

11) Velele Absurdului

Săbiile Norilor,
au început să măcelărească,
Ochii de Cer ai Apusului,
prin care Dumnezeu,
mai reușea să ne privească,
Sufletele rătăcite,
în Oceanul de Vorbe Goale,
care se întindea până dincolo de noi,
cei care navigam în derivă,
pe ambarcațiunile Iluziilor Vieții și Morții,
unicele care ne mai țineau la suprafața Existenței,
unde bătea vântul aspru al Deșertăciunii,
care ne umfla Velele Absurdului,
spre a ne grăbi călătoria Nașterii Viselor,
către Moarte.

12) Labirinturi existențiale

Dintre toate Labirinturile existențiale,
 ale Iluziilor,
cel mai întortocheat,
 pare a fi cel al Adevărului,
care ne este desfășurat,
 de gratiile Timpului,
 inexistent de fapt,
care ne toarnă în paharul Suferințelor,
propria sa Trecere,
ce este o Iluzie la fel de mare,
precum este Viața și Moartea,
Fericirea și Suferința.

13) Botezați după numele Timpului

Zilele gravide cu Clipe,
merg să nască,
la Maternitatea Iluziilor Existenței,
asistate de către Destinele,
care le fură de fiecare dată noii născuți,
botezați după numele Timpului,
după ce i-au învelit,
cu Mantaua Sufletelor noastre,
care le va ține de cald,
în drumul lor către Moarte,
urmând să o abandoneze,
prin Cimitirele de Cuvinte,
pe unde și-a plimbat,
undeva-cândva și Dumnezeu,
Facerea Lumii,
ținând-o în lesă,
ca nu cumva să muște,
Lacrimile Viitorului,
care se adunau încă de atunci,
în acel Univers,
fierbinte de atâta Suferință.

14) Suferința propriei Fericiri

Oricât de adânc am săpa,
pe muntele Iluziilor Existenței,
nu vom da niciodată,
de vreun sâmbure de Adevăr Unic și Absolut,
printre venele sângelui înfierbântat,
al Genelor Defecte,
care ne-au înglodat,
în mocirla Păcatelor Originare,
care nu numai că nu ne aparțin,
dar sunt la fel de iluzorii,
precum ne este nouă dată,
Necesitatea,
de a avea mai multe stele alcoolice,
decât ne este necesar,
ca să intrăm în coma alcoolică,
a Învingătorului,
atât de beat,
după Avuție,
într-o Lume bolnavă,
de lăcomia existențială,
a Suferinței propriei Fericiri.

15) A ne menține în formă

Firimituri de Clipe,
stau presărate pe pervazul Iluziilor Existenței,
fără să le ciugulească,
nici o pasăre a vreunui Destin,
care ne-a sfârtecat cu ciocul Conștientizării,
Sufletele nenăscute încă,
pentru ca acestea,
să nu se mai poată apăra,
înaintea Nașterii,
care le-a încătușat,
cu lanțurile Țărânii,
Viitorul,
din care ne respirăm porția de Timp,
dată de gardienii Iluziilor Vieții și Morții,
pentru a ne menține în formă Suferința,
în această Lume a Deșertăciunii.

16) Acustica unei Lumi

Ramuri măcinate,
de Ferestrele de Cer,
ale Cuvintelor zgâriate,
pe străzile aglomerate,
de gunoaiele,
ultimelor Mode asurzitoare,
ale Timpanelor sparte,
din Auzurile Iluziilor Existenței,
ce strigă surd,
după Conștiința de Sine,
a vreunei Veșnicii de Clipă,
care tocmai se pierde ca atâtea altele,
în Nimicnicia existențială a Timpului,
care are de clădit,
Acustica unei Lumi,
a Nimănui.

17) Cuvinte Fiare

Sfaturi de Turnuri,
ale Dorințelor dărâmate,
la tălpile Existenței,
care și-a stins Focul Sacru,
al Adevărului Absolut,
cu propriile Amăgiri,
lăsând ca fumul gros și înecăcios,
al Iluziilor Vieții și Morții,
să se vadă cât mai departe,
în Universul Deșertăciunii,
pentru a atrage,
cât mai multe Destine,
însetate de Suferințe,
în jungla unei Lumi,
a Cuvintelor Fiare,
care abia așteaptă,
să sfâșie carnea însângerată de Clipe,
a Timpului,
care se scurge în Țărâna,
ce ne-a întrupat nouă,
Amintirile.

18) Către Veșnicia Morții

Luminile și Umbrele Simțirii,
odată spălate cu apa orgoliilor,
gratiilor și lacătelor,
Iluziilor Vieții și Morții,
sunt duse la fuiorul Timpului,
care va țese îmbrăcămintea Destinului,
brodând-o cu Fericiri și Suferințe,
pe la mânecile și încheieturile,
 Cuvintelor Patimi,
pe care le vom duce în spinare,
întregul drum,
 către Veșnicia Morții,
unei Amintiri,
a Nimănui.

19) Cana Împlinirilor

Trădați de propriul Timp,
Iluziilor Vieții și Morții,
am fost încătușați,
de Singurătate,
cu cheile grele de plumb,
ale Destinelor,
care au înțeles,
că putem evada oricând,
escaladând gardul Păcatelor Originare,
dacă nu suntem legați de lanțurile Fricii,
care ne lasă să ne apropiem,
 de Izvorul Viselor,
doar atât încât acestea,
 să nu ne poată umple vreodată,
Cana Împlinirilor.

20) Loteriile Ghinionului Nimicniciei

Ne-am născut,
 în Târgul de Amăgiri,
din care nici măcar nu știm,
 ce să alegem,
fiindcă una este mai frumoasă ca alta,
pe taraba Timpului Deșertăciunii,
la care vin tot felul de Destine,
să ne cumpere Suferința,
la un preț de Nimic,
deoarece recolta de Clipe pierdute,
a Nașterilor de Suflete irosite,
prin Loteriile Ghinionului Nimicniciei,
a fost mai mare ca niciodată,
încă de dinainte,
  de Facerea Lumii,
Conștiinței noastre.

21) Timpul unui Dumnezeu al Nimănui

Suntem un produs expirat,
 al Existenței,
care a decis,
să ne arunce la coșul de gunoi,
 al unui Destin,
care acceptă orice rebuturi,
 cu Gene Defecte,
care să poată fi reciclate,
 în cuptorul Suferinței unei Lumi,
a Păcatelor Originare,
din care se înfruptă cu nesaț,
 Timpul unui Dumnezeu,
al Nimănui,
Trecut de propria Lui Veșnicie a Vârstei,
Deșertăciunii.

22) Nodurile Iluziilor Existenței

Drumuri prăfuite de Cuvinte,
se aștern,
pe frunțile înnodate cu Așteptări,
a Iluziilor Morții,
pregătite oricând,
să descâlcească,
Nodurile Iluziilor Existenței,
în propriile Cimitire de Înțelesuri,
din cavourile Ideilor cărora,
ne făurim uneltele Gândurilor,
sub streașina unor Sentimente,
care nu ne vor înțelege Niciodată,
dărnicia cu care ne-am cedat,
Veșniciile Clipelor,
unor Amăgiri.

23) Ființa Conștiinței

Pași de lumină,
rupți în coate,
de drumurile mocirloase,
ale Întunericului,
în care ne-am întrupat,
Ființa Conștiinței,
ca să putem făuri oale și surcele,
din cadavrele Cuvintelor,
învârtite atât de mult,
pe masa olarului Sentimentelor,
până când amețesc,
se dezechilibrează,
și cad strigând după ajutor,
în abisurile care nu se mai sfârșesc,
ale Oceanului Absurdului,
acestei Lumi.

24) În Țărâna Iluziei

Adevăruri descărnate de Sensuri,
stau putrezite,
 în Conștiințele Iluziilor Existenței,
care le înhumează,
așteptând să se transforme,
 în Țărâna Iluziei,
din care să ne întrupăm noi,
pentru a ne urca în caruselul,
ce pare fără oprire,
 al Timpului,
care ne va trece,
 peste Iluziile Vieții și Morții,
lăsându-ne să credem că suntem,
Neantul unui Nonsens existențial.

25) Lecția pustie a Morții

Regrete divine,
 se sparg în Orizonturile Facerii,
care au căzut,
peste Cerul Întunecat al Sufletelor,
strivindu-le,
cu plumbul greu al Viitorului,
care nu se mai poate ridica,
 din genunchii de ceară topită ai Destinului,
ca să ne susțină Timpul,
ce ne-a fost hărăzit,
pentru a învăța lecția pustie,
 a Morții.

26) Chemate în ajutor

Am fost scrijeliți,
de efemeritatea unei Clipe trecătoare,
pe fața Cuvântului mutilat al Facerii,
de către Timpul,
care l-a tâlhărit de Veșnicie,
lovindu-l cu atât de multă putere,
încât au fost chemate în ajutor,
Iluziile Vieții și Morții,
pentru ca trupul neînsuflețit,
al Destinului său,
să poată fi întrupat într-o Naștere,
a cărei Viață,
să poată muri în pace și liniște,
prin noi.

27) Dintre ghețurile Privirilor

Gratiile Zilelor,
ne privesc,
din spatele Perdelelor de Cuvinte Obeze,
ce abia se mai pot mișca,
pe coridoarele interminabile ale buzelor,
pe care este atât de rece,
încât s-au aprins,
până și Focurile Sacre ale Simțămintelor,
dar în zadar,
peisajul glacial al Frazelor,
nu a mai putut fi desțelenit niciodată,
dintre ghețurile Privirilor,
care ne despărțeau,
unul de altul.

28) Dumnezeul Iluziilor Conștientului

Rătăciți printre Zodii,
dinainte de a ne naște,
am înțeles,
câtă nevoie avem de un Dumnezeu,
al Luminii Divine,
și atunci ne-am clădit Unul,
după chipul și asemănarea,
Adevărului Absolut al Subconștientului,
Străinului din noi,
fără să ne dăm seama de acest lucru,
iar când am fost nevoiți să ne închinăm Lui,
am început să ne pictăm Icoanele Iubirii,
pe pereții sufletelor,
care nu mai rezonau cu noi,
fiindcă Iluziile Existenței,
ne arătau un cu totul alt Dumnezeu,
de care ar fi trebuit să avem nevoie,
iar acela era un Dumnezeu al Iluziilor Vieții și Morții,
care aprindea Focurile Infernelor,
sau Lumina Divină a Paradiselor,
în Lumea de Apoi,
care simțim,

că nu este a noastră,
la fel ca și aceasta în care ne-am născut,

fără să știm că am inversat,
chipul și asemănarea,
adevăratului Dumnezeu al Străinului Subconștient,
al Adevărului Absolut,
cu chipul și asemănarea,
Dumnezeului Iluziilor Conștientului.

29) Care sunt departe

Oglinzi de Patimi,
sparte în cioburi de Vicii,
în care ne tăiem,
Înțelesurile Cuvintelor,
care sângerează,
peste Visele trucate,
ale Iluziilor Existenței,
care ne arată,
că suntem învinșii,
Trecerii Timpului neiertător,
al Iluziilor Vieții și Morții,
care sunt departe,
de a fi existat vreodată,
cu adevărat,
alături de Veșnicia Sufletelor noastre,
ce își va regăsi Steaua Eternității,
care nu va cunoaște niciodată,
bolta vreunui Cer al Morții,
pe care să cadă,
în brațele Deșertăciunii.

30) Se lovesc unele de altele

Simțeam cum bat,
Inimile Cuvintelor,
Eternitățile de Clipe,
care se pierdeau,
irosite de către Timpul beat al Deșertăciunii,
de gradele stelelor alcoolice ale Viitorului,
care se năruie,
peste mesele de biliard ale Universului,
unde planetele Zâmbetelor reci și indiferente,
ale Singurătăților,
se lovesc unele de altele,
pentru a reuși să cadă mai apoi,
în abisurile negre ale Uitării,
rămânând învingătoare ca de fiecare dată,
Moartea.

31) Cardiologie și oftalmologie

Retușuri potrivnice,
Iluziilor Existenței,
rănesc tiparele Vieții și Morții,
în strigătele disperate,
ale Falsului Dogmatic,
care s-a privit pentru prima dată în Oglinda,
Adevărului Absolut,
din care ne-am clădit Inimi de Vise,
la cardiologia Iubirii,
pe care am înzestrat-o,
cu o întreagă literatură a Poeziei,
Ochilor de Cer ai tăi,
la oftalmologia Iluziilor Vieții și Morții,
pe care le-am văzut prea târziu,
pentru a le considera reale,
în sângele fierbinte al Genelor Defecte,
din Visele noastre.

32) Catedrale monstruoase

Eram atât de rănit,
 de Timpanele Iluziilor Existenței,
care vor să audă,
 doar ce vrea Iluzia Vieții și a Morții,
încât am decis să-mi clădesc,
 Visul Destinului,
pe Tărâmul unui Timp,
care nu a reușit Niciodată,
să-și înțeleagă cu adevărat,
 Clipa Veșniciei,
din care se adapă și azi,
întregul Sens al Deșertăciunii,
 acestei Lumi,
care ne maschează,
Fântânile Suferințelor și Fericirilor,
din care ni se adapă,
Iubirea unui Dumnezeu,
pe care dacă nu L-am fi creat,
ne-ar fi făurit El,
Religia Adevărului Absolut,
ce ne-ar fi ucis,
toate Minciunile Realității,
cărora le-am dedicat,
 Catedrale monstruoase,

de Inimi ale Crimei,
și icoane false de Amintiri.

33) Aripi de Foc Sacru

Atât de multe,
Lacuri de Sudoare ale Cuvintelor,
din care nici Dumnezeu,
nu a reușit să pescuiască nimic altceva,
decât Deșertăciune,
vor să fie asanate,
de Veșniciile pierdute ale Clipelor,
din care și-au croit Destinele,
Demnitatea,
Iluziilor Vieții și Morții,
care cereau deschis,
să poată fi ucise toate,
Adevărurile,
ce-ar putea cocheta cu Absolutul,
Veșniciei,
din Paradisurile Cuvintelor,
care ne-au promis,
Aripi de Foc Sacru,
pe care să zburăm,
până la Steaua,
de Dinaintea Nașterii noastre,
căreia să-i cerem,

să nu ne mai fi născut,
Niciodată.

34) Șansele Clipelor

Alergam,
peste Zilele înecate,
ale Iluziilor Existenței,
din care mi-am făurit,
Viața și Moartea,
Destinului,
pe care l-am ținut în antecamera,
Sentimentelor,
până când a învățat ce este Iubirea,
față de un Dumnezeu,
ai Ochilor de Cer,
al acestei Lumi,
a Privirii tale,
pe care nu l-am avut Niciodată,
fiindcă,
nici unul dintre noi,
nu l-am construit,
în edificiile Sufletelor,
pe care le-au demolat,
Șansele Clipelor,
care se pierdeau,
în Iluziile Vieții și Morții,

unui Timp,
care nu a fost al nostru,
Niciodată.

35) Arta Seducției

Aș fi vrut să vorbesc Cuvintelor,
dar nu reușeam,
 fiindcă,
Sufletele acestora,
erau închise,
 în cuștile unde țineam,
 animalele fioroase ale Viselor și Speranțelor,
fiindcă nu aveam voie să trecem de bariera,
pusă deasupra Destinelor,
de Iluziile unei Existențe,
pe Tărâmul căreia,
trebuia să învățăm Arta Seducției,
Iluziilor Vieții și Morții,
care nu știau niciodată,
 să facă vreun Compromis,
cu Iubirea,
pe care Dumnezeu ne-ar fi promis-o,
ca fiind,
Sensul acestei Lumi,
a Deșertăciunii.

36) Încercând să le repare

Nici unul,
dintre Steagurile Iluziilor Morții,
nu poate fi colorat,
de Fericirea Iluziilor Existenței,
deoarece ar atrage Veșniciile Clipelor,
ce nu vor să se piardă,
în Labirintul Zeilor unor Destine,
pe care nu i-a cunoscut niciodată,
Străinul Subconștient,
al Adevărului Absolut,
care naufragiază,
de Dinainte de a ne Naște,
pe Sângele Genelor noastre Defecte,
încercând să le repare,
Disperarea,
de a fi predestinate,
Singurătății de Sine.

37) Lanțul Suspinelor

Zidim o Existență întreagă de Iluzii,
Lanțul Suspinelor,
de care ne agățăm cu disperare,
 Speranțele Pasiunilor,
încercând să trecem înot,
Iluziile Vieții și Morții,
cărora le suntem datori,
cu un Deces al Conștiinței de sine,
într-o Lume desfrânată a Timpului,
care ne-a trimis Veșniciile Clipelor,
să se prostitueze,
la bordelul Destinului,
din care să ne tragem învățămintele,
 Iluziilor Existenței,
în Paradisul Infernului Nimănui,
pe care-l clădim,
acestei Lumi.

38) Cuvântul Cruzime

Dumnezeu a inventat,
Cuvântul Cruzime,
mult mai târziu după cel al Facerii,
fiindcă doar așa se explică,
Iubirea nemăsurată pe care a adresat-o,
Iluziilor Vieții și Morții,
ale căror tipare,
croite de Suferințele și Fericirile,
Deșertăciunii,
nu ne lasă să evadăm,
nici măcar în Cimitirele Cuvintelor,
pe care le rostim,
întreaga noastră Iluzie a Existenței,
pe care am putea să o înmormântăm,
la tălpile,
Străinului Subconștient,
al Adevărului Absolut,
din Sângele Genelor noastre Defecte.

39) Ale cărei Icoane de Cuvinte

Eram atât de departe,
de mine însumi,
încât tăișul Călăului Timp,
era undeva atât de jos,
față de Aripile Viselor,
încât nu-i puteam observa,
nici măcar Securea de Clipe,
care era predestinată,
să ne taie,
Răsăriturile Sângelui,
Genelor Defecte,
în porții egale,
din care să se servească,
Destinul Singurătății,
unei Catedrale a Iubirii,
ale cărei Icoane de Cuvinte,
nu mai sunt sărutate,
de nici unul dintre noi.

40) Pașii Gloanțelor de Amnezii

Lanțuri de Iluzii ale Existenței,
încătușează Conștiința Lumii,
de teamă că și-ar putea crea un alt Dumnezeu,
decât cel al Vieții și Morții,
din care-și trag seva,
 Păcatele Originare,
din plumbul cărora,
 ne-am fărit cu succes,
Pașii Gloanțelor de Amnezii,
care ne ucid,
 Veșniciile Clipelor,
din carnea cărora ni se hrănește,
Deșertăciunea.

41) Potrivnic

Am fost făuriți,
 să zidim prin Sinele Lui Dumnezeu,
Iluziile Vieții și Morții,
care să hrănească Lumea,
în ansamblul Deșertăciunii ei,
care ne-a devenit umbrelă,
atunci când suntem plouați,
 de Păcatele Originare,
din Genele Defecte,
 ale unui Destin,
mai mult sau mai puțin,
potrivnic.

42) Confuzie

Alergăm,
 o întreagă Iluzie a Vieții,
prin spicele Cunoașterii,
crezând că vom frământa din ele,
aluatul Adevărului,
pe care-l confundăm adesea,
 cu Iluziile Existenței,
care ne lasă atât de flămânzi,
 după ce ne hrănim cu ele,
încât ajungem să vedem o salvare,
 în Iluziile Morții.

43) Icoanele lacrimilor pustii

Niciodată nu vom fi,
 mai mult decât o Iluzie,
care-și permite să viseze,
la Pașii Evoluției,
Genelor Defecte,
din Sângele stricat,
 al Păcatelor Originare,
care-L caută,
 pe Dumnezeul creat,
de acestea,
ce ne privește mirat,
 din Icoanele lacrimilor pustii,
ale Deșertăciunilor,
care ne mai dau o șansă,
pe drumul nostru,
 către Nicăieri.

44) Dă Sens acestei Existențe

Unicul Adevăr,
 pe care-l simțim,
 dar nu-l cunoaștem,
în esența sa,
este Iubirea,
care se sprijină,
 în această Lume,
pe Iluziile Vieții, Fericirii,
Suferinței și Morții,
din care ne tragem,
 seva existențială,
care dă Sens,
 acestei Existențe,
a Păcatului Originar.

45) Lentile diforme

Răpus de Singurătate,
 Dumnezeu,
și-a dorit să existăm,
pe Genele Orizontului Iubirii,
care să ne deschidă mereu,
 Ochii de Cer ai Nesfârșitului,
din Inimile de Vise,
care să vibreze,
 alături de Universul Luminii Divine,
care și acum se află,
numai în noi,
cu toată măreția lui,
pe care nu o putem observa,
datorită Păcatelor Originare,
ale Genelor Defecte,
care ne obligă,
să privim,
 doar prin ochelarii,
 cu lentile diforme,
 ai Iluziilor Existenței.

46) Ca fiind propriul Corp

Dumnezeu,
a scăpat din mână,
Bagheta magică a Existenței,
căzând pe asfaltul rece și neprimitor,
al Coșmarului,
cu Gene Defecte și Păcate Originare,
ce a născut Deșertăciunea,
acestei Lumi,
a Iluziilor Vieții și Morții,
din care suntem obligați,
să ne tragem seva,
crezând că ne îndreptăm,
spre o Speranță,
care scânteiază,
prin noroiul Țărânii,
în care ne-am întrupat,
închisoarea noastră,
cea de toate Zilele,
pe care o conștientizăm,
ca fiind propriul Corp.

47) Menire

Mi-am trecut,
mâna Destinului,
prin părul Visului,
acestei Existențe,
care se zbate,
să are Neînțelesul,
Iluziilor Vieții și Morții,
din solul căruia,
să răsară,
propria noastră Conștiință,
care să hrănească,
pașii sublimi ai Fericirii,
în dansul mirific,
al Luminii Divine,
în care să ne scăldăm,
Menirea.

48) Păcatele unui Dumnezeu

Zodii descarcerate,
din trupurile fără vlagă,
ale Destinelor,
rătăcesc prin bezna Universului,
unei Idei,
al cărei crez,
a devenit Adevărul Absolut,
al Păcatelor unui Dumnezeu,
pe care nu-L vom cunoaște niciodată,
fiindcă nu are nimic în comun,
cu chipul și asemănarea noastră,
în afară de Genele Defecte,
ale Păcatelor Originare,
care ne-au zidit,
Lumea Deșertăciunii.

49) Elixir pierdut

Stropii de Amintiri,
cad pe cimentul inert al Zorilor,
care se sparg,
în Sângele Depărtărilor,
din propriul meu Sine,
care se revarsă necontenit,
în Inima Timpului,
însingurat și părăsit,
de propriile sale Veșnicii de Clipe,
care și-au luat tainele Speranțelor,
în bagajele lor Sentimentale,
ca să rătăcească prin Univers,
în căutarea elixirului pierdut,
al Iubirii.

50) În spatele zidurilor Nimicniciei

Spinii Zilelor,
împung Timpul,
făcându-l să sângereze,
 Clipe irosite,
pe fruntea ridată de Regrete,
a unei Amintiri,
fiindcă-și zornăie,
 lanțurile grele ale Anilor,
printre gratiile,
 Iluziilor Vieții și Morții,
care ne țin,
 în spatele zidurilor Nimicniciei,
Existența.

51) Conștiință bivalentă

Realități,
 de carton înmuiat,
 la Apa Iluziilor Existenței,
zdrobesc Oasele Cuvintelor,
pentru a le fierbe,
 în ciorba existențială a Cunoașterii,
pe care o servesc zilnic,
la masa Timpului viclean,
care le-a promis că le va plăti,
 Clipe de Adevăr Absolut,
care nu mai există,
încă de dinainte,
 de a se clădi Lumea,
la etajul acestui Ospiciu,
al Conștiinței bivalente,
de Bine sau Rău,
Frumos sau Urât,
a omului.

52) Prăpastia Adevărului Absolut

Nu există Conștiință,
care să poată conștientiza,
Cunoașterea,
fără gratiile care să cearnă,
Adevărul de Minciună,
proces inversat de Iluziile Existenței,
care ne vând Deșertăciunea,
ambalată într-o Victorie,
a Evoluției Spiritualității,
de care ne agățăm Speranțele,
ca nu cumva să se prăbușească,
în prăpastia deschisă,
de Adevărului Absolut,
care ne arată,
Abisul adânc,
care suntem noi.

53) Pe podul Trecerii

Oricât de mult,
ar pedala Timpul la Zile,
roțile Destinelor,
se vor învârti doar în Sensul,
Iluziilor Existenței,
ajungând numai la destinația,
dorită de acestea,
pe Tărâmul Morții,
fără să poată depăși,
nici măcar cu o sclipire de stea căzătoare,
Viața pe care a reprezentat-o,
pe podul Trecerii,
care unește,
Nașterea de Moarte.

54) De o Mână Criminală

Cât de verosimil,
poate fi Pasul,
făcut de om,
pentru a se conștientiza pe sine,
dacă Iluziile Existenței,
îi arată doar Urmele fade și putrede,
aflate în Genele Defecte,
ale Sângelui stricat,
de o Mână Criminală,
a nu știu cărui Destin,
care l-a condamnat,
la Păcatele Originale,
fără ca cel în cauză,
să fi spart,
vreo sticlă de șampanie existențială,
de pereții vreunei Catedrale Spirituale,
a Nu Știu Cui,
care să ne ceară Mântuirea,
de noi înșine?

55) Prin puzderia de Înțelesuri

Fericirea la fel ca Suferința,
sunt un joc de glezne inflamate,
ale Iluziilor Existenței,
care ne vor,
Jucători de Vise Deșarte,
în meciul Vieții,
 cu Moartea,
care câștigă,
 de fiecare dată,
Sufletele Absurdului,
pe care suntem obligați să le locuim,
de către Destinele,
 Non - Sensurilor existențiale,
pe care le-a scormonit Dumnezeu,
prin puzderia de Înțelesuri ale Cunoașterii.

56) Guri Uscate

N-am înțeles niciodată,
de ce sunt,
atât de mulți necredincioși,
care refuză să se închine,
la Icoanele Cuvintelor,
care ne promit,
că ne vor aduce,
mult râvnita ploaie de Fericiri,
în Gurile Uscate,
ale Iluziilor Existenței,
care n-au mai sorbit,
Apa Adevărului Absolut,
încă de Dinainte de Nașterea Lumii.

57) Foarte Puțin

Resturi de Speranțe,
zac aruncate,
în tomberoanele Deșertăciunii,
unei Lumi,
pe care au reușit,
Foarte Puțin,
să o salveze,
de Angoasa și Absurdul,
Iluziilor Existenței,
care vroiau,
ca toate Cimitirele Cuvintelor,
să aparțină numai Iluziilor Fericirii,
astfel încât,
Sufletele să-și găsească împlinirea,
numai în Moarte,
și nicidecum în Viață.

58) Neantul care ne clădește

Iluziile Existenței,
au fost cele,
care ne-au aprins,
Focul Sacru al Conștiinței,
în Țărâna Trupurilor,
care ne sunt bântuite,
și acum,
de gerul Non-Sensului Existențial,
orfan de o Lume,
a Adevărului Absolut,
pe care dacă l-am cunoaște,
am realiza,
Neantul care ne clădește,
Visul Vieții,
și n-ar fi mai bine.

59) În fuiorul Viselor

De dinainte de Iluzia Timpului,
nu exista,
nici Conștientizarea,
Începutului sau Sfârșitului,
care erau lipsite,
de Orizontul unui Univers,
căruia să-i aparțină,
cu bunele și relele ei,
Veșnicia sau Moartea,
iar Steaua Destinului nostru,
încă nu strălucea,
pe bolta vreunei Cunoașteri,
ca să poată exista,
în fuiorul Viselor,
toarse de Iluziile Existenței.

60) Sub Pașii de Foc

În depărtările,
de sfârșit de Lume,
unde te așteptam Amintire,
am căzut,
în prăpastia Regretelor,
ale căror frunze,
de Clipe căzătoare,
își foșneau rugina Trecutului,
sub Pașii de Foc,
ai Zilei de mâine,
care a început,
încă de pe acum,
să mă ardă,
cu Singurătatea ei.

61) Decât toate Păcatele

Ne-am gustat Lumina Divină,
unul altuia,
într-un Sărut al Veșniciei,
aruncându-ne Iluziile Existenței,
dincolo de gardurile Compromisurilor,
care au Născut Lumea,
fără nici un preț,
atunci când a fost pusă în vânzare,
de josnicia Genelor Defecte,
ale unui Dumnezeu,
mai păcătos,
decât toate Păcatele noastre Originare,
la un loc.

62) Cimitire ascunse

Am rezistat de fiecare dată,
când ni s-au prăbușit,
 Catedralele Fericirii,
Dumnezeului atât de străin de noi,
încât Icoanele sale,
ne-au devenit ambarcațiuni rătăcite,
pe Tărâmul unei Lumi de Apoi,
unde Iluziile Existenței,
și-ar fi dorit să nască,
în continuare,
 Paradisul Infernului,
pe care l-am clădit,
cu atâta sudoare de Clipe,
în Cimitirele ascunse,
ale Cuvintelor,
Iubirilor noastre.

63) Ziduri de Cuvinte

De când ne-am zidit Viața,
în pereții Păcatelor Originare,
ca să nu ne plouă cu Absurd,
am crezut că putem scăpa,
de tăișurile ascuțite ale Vieții,
care ne feliază Veșniciile Clipelor,
în Deșertăciuni,
numai bune de pus,
pe Pâinea Iluziilor Existenței,
care ne-a rănit,
Orgiile Timpului flămând,
de încarcerarea Zidurilor de Cuvinte,
care ne-au născut,
Moartea.

64) Buruieni de Așteptări

Cânii Zilelor ne-au lătrat,
într-atât de mult,
 Gardurile Iluziilor Existenței,
încât Cimitirele de Cuvinte,
au devenit atente,
 la cadavrele Speranțelor,
pe care le primesc,
prin cavourile Viselor,
ce-ar putea aduce,
 epidemii de Non-Sens Existențial,
Iluziilor Vieții și Morții,
care și-au făcut Catedrală de rugăciune,
prin ierburile Deșertăciunii,
crescute pe la colțurile,
 Buruienilor de Așteptări,
ale unui Timp înbolnăvit,
 de propriile Clipe.

65) Măcelar al Conștiinței bolnave

Sicrie de Cuvinte,
duc Conștiințele decedate ale Privirilor,
către Apa Vulturilor de Înțelesuri,
care se scurge,
prin sângele Apusurilor,
Genelor noastre Defecte,
ale căror gheare de Orizonturi,
înșfacă carnea,
Viitorului însângerat,
al Deșertăciunii unei Lumi,
pe care nu vom ști niciodată,
care Măcelar al Conștiinței bolnave,
a ales-o pentru noi.

66) Clipele Timpului tău

Oricâți Nori de Zâmbete,
indiferente sau opace,
ar ploua,
peste Iluziile Existenței mele,
din partea Cuvântului Iubire,
din care a pretins Dumnezeu,
că și-ar fi clădit această Lume,
să știi că voi avea mereu,
umbrela propriilor Iluzii ale Existenței,
din care-mi voi săpa,
Viața și Moartea,
Clipelor,
Timpului tău.

67) Inimile Veșniciei

M-am cățărat,
pe Iedera Privirii tale,
până am reușit să înțeleg,
care Dumnezeu,
îți toarnă Apa Vieții,
în ulciorul Iluziilor Existenței,
încât să înflorești,
atât de frumos,
pe Tărâmul Cuvintelor unei Iubiri,
pe care a curtat-o,
până și Paradisul Îngerilor Focului Sacru,
ce au aprins Inimile Veșniciei,
numai pentru noi.

68) Clipele Virgine ale Conștiinței

Rănit de Iluzia Existenței,
la tălpile precare ale Înțelesurilor,
am încercat să chem în ajutor Timpul,
Clipelor Virgine ale Conștiinței,
în care credeam,
ca într-o Catedrală,
de Inimi sângerânde,
ale Zilelor,
care pe urmă,
m-au trădat,
scurgându-se,
pe Fața Ridată a Lumii de Apoi,
imediat ce mă aflam,
pe Apa Trecerii,
dintre Orizontul Vieții,
și cel al Adevărului Absolut al Morții,
ai cărei colți,
erau însângerați de Iubirea,
pe care le-o aruncasem
în oala propriilor Deșertăciuni,
Anilor noștri.

69) Amanetate pe nimic

Și câte Adevăruri,
 s-ar fi sfârșit,
sub lamele ascuțite ale Timpului,
Sufletului tău,
care-mi tăia orice încercare,
de a reabilita Steaua Veșniciei,
unicului nostru Destin,
al Iubirii,
pe care l-au vândut măcelarii Uitării,
la colțuil străzii Amintirilor pierdute,
care au fost amanetate la rândul lor,
Deșertăciunii,
pe nimic.

70) Să le Absolv de orice Vină

Atunci când ți-am descoperit,
 memoria Genelor Defecte,
 ale Iluziilor Existenței,
am dorit să fiu eu,
Păcatele tale Originare,
pe care să ți le Absolv,
 de orice Vină,
a Timpului neiertător,
 cu Veșniciile Clipelor,
pe care le meritam,
 atât de mult de la Destin,
încât până și Dumnezeu,
și-a trims Îngerii Iubirii,
să te ajute să treci alături de mine,
peste Viață și Moarte.

71) Autograf pe Viață

Ascunși,
printre tranșeele Timpului,
am încercat să înfruntăm,
armele Eternității,
care vroiau să ne înece,
cu Clipele,
prin care Lacrimile Viitorului,
ne ștergeau Iubirea,
Îngerilor,
pe care i-am prins,
la Loteria Destinului,
rugându-i să ne dea,
un Autograf pe Viață,
fără să știm,
că acesta reprezenta Amprenta,
Predestinării,
propriei noastre Morți,
a Despărțirii,
de noi înșine.

72) Copacul Viselor tale

Eram atât de multă Rădăcină,
din copacul Viselor tale,
încât am simțit,
că ești întregul meu Univers,
izvorât din Steaua Destinului,
care este numai al nostru,
oricâte Veșnicii,
 de Iluzii ale Existenței,
ar fi călătorit,
până în Inimile Clipelor,
care ne-au înveșmântat,
 cu Adevărul Absolut,
al Iubirii,
Eternitatea.

73) Încât am decis

Atunci când ne-am zidit,
 Lumina Divină,
a Ferestrelor de Cer,
 ale Privirilor,
nu știam cât de mult,
 a iubit Dumnezeu,
Lumea Ochilor de Orizonturi,
pe care încercam să-i prindem,
pe aripile nesfârșite,
 ale Iluziilor Existenței,
până când ne-am oprit,
obosiți de noi înșine,
 la Fântâna Despărțirii,
din care am încercat să bem,
 Apa Singurătății,
care ne-a înecat atât de profund,
încât am decis,
să rămânem,
împreună,
simțind că Iubim.

74) Menopauzele Clipelor

Lumea este un exces de zel,
al Menopauzelor unor Clipe,
care și-au dorit să fie,
la înălțimea Vieții,
pe care și-a croit-o Moartea,
la măsura și îndeletnicirea,
Trecutului său,
pe care l-a circumscris,
unei Eternități,
care nu a fost niciodată,
Tăiată Împrejur,
de către Destin.

75) Adevărul nostru Absolut

Eram atât de bolnav,
prin Clipele Zilelor Destinului tău,
care nu primea nici o viză,
pentru a te trece,
de Oceanele Fericirii,
încât Clipele,
Iluziilor Existenței mele,
ți-au căutat Trecutul,
prin toate Orizonturile Prăbușite,
ale Clipelor,
până te-au găsit,
ca să te îmbrățișeze,
cu Veșnicia Sufletului,
care nu te va mai părăsi,
Niciodată,
cât vom naviga naufragiați,
prin Sângele Străinului Subconștient,
al Adevărului nostru,
Absolut.

76) Secrete de Moarte și Viață

Ningea,
 peste Lacrimile Despărțirii Cuvintelor,
cu Dor înghețat,
pe care ne patinam împreună,
Veșniciile Clipelor,
pe care le-am îmbrăcat,
Inconștienți,
de Iluziile Existenței,
ale căror Secrete,
de Moarte și Viață,
deveneau Eternitățile noastre,
pe care n-am fi vrut,
să le vindem Niciodată,
Deșertăciunii,
Lumii,
 pe care nici unul dintre noi,
nu am creat-o.

77) Cuțitele Timpului

Atunci când dormeam,
prin fânul Amintirilor,
din Clipele care ne fierbeau,
Sângele tăiat,
de Cuțitele Timpului,
pe care Destinele,
nu le-au mai ascuțit,
la Poarta Eternității,
pe care urmam să o deschidem larg,
Iluziilor Existenței,
din care vroiam să ne confecționăm,
îndeajuns de multe Săruturi,
pe care Lumea,
să le ducă,
pe spinarea Veșniciei,
de dincolo de propria noastră,
Naștere.

Sorin Cerin – Enciclopedia Metapedia

Sorin Cerin (*n. 25 noiembrie 1963 la Baia Mare*) este un important filosof și poet existențialist[1], eseist și romancier român.

Cuprins

[ascunde]

Biografie

Marea parte a copilăriei o petrece la parohia bunicului său, preot ortodox, situată în comuna Săuca, judeţul Satu Mare.Acea casă parohială era locul unde a copilărit şi poetul maghiar Kolcsey Ferencz unul dintre scriitorii reprezentativi ai Ungariei.[2]După terminarea liceului la Baia Mare, urmează cursurile Institului de Limbă şi Cultură Italiană din Bucureşti. Participă activ la Revoluţia din decembrie 1989 fiind printre primii care reuşesc să intre în fostul Comitet Central. După evenimentele din decembrie devine redactor al secţiei politice al cotidianului *Dreptatea* al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat. Datorită mineriadelor din cauza cărora a avut de suferit, alege calea exilului şi se refugiază în Statele Unite ale Americii. După câţiva ani se reîntoarce în România, stabilindu-se la Bucureşti, pentru a mai lipsi doar o perioadă când se afla pe continentul australian în calitate de corespondent internaţional de presă pentru Australia.[3][4]

Despre creaţia literară

Debut absolut

În 1986 debutează cu poezia intitulată *Marină* în *Almanahul BTT*, semnând cu pseudonimul Sorin Mara Angel sub care publică un an mai târziu un interviu cu criticul Alexandru Piru în revista Viaţa studenţească. În acea perioadă mai mulţi compozitori scriu melodii pe versurile lui, cum ar fi *Vasile Veselovski*, *Elly Roman*, *Dan Beizadea* şi alţii.

Debut editorial

În 2003 a debutat editorial cu romanul *Destin*.

Presa culturală

Apare în diverse reviste prestigioase de cultură,unde unii dintre cei mai importanți critici literari scriu despre opera sa. Printre revistele de cultură, amintim:**Convorbiri literare**, nr.9,(237),septembrie, 2015, paginile 25-28[5][6],**Familia** decembrie 2009 pag.216[7], ianuarie,2015, pag.60[8], iulie-august, , numarul 7-8, 2015, pag.242 [9], nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18 [10] **Oglinda literară**, **Levure Litteraire**[11],**Destine literare** din Montreal Canada,unde este publicat în fiecare număr al revistei, începând cu numarul 5 din aprilie -

mai 2009 și până la numărul 40, noiembrie-decembrie 2016,[12] **Caiete silvane**[13][14]**Nord literar**, nr.11(150), noiembrie 2015, pag 11[15]**Napoca News**[16]**Cronica română**, **Luceafărul de dimineață**,**Kogaion Review**[17], **L' etoile du Danube**,**Luceafărul** [18] **Luceafărul românesc**[19], *Ecoul*, *Viaţa literară*, **Monitorul cultural**,**Zona Interzisă** din Australia etc. Apar fragmente din opera literară şi filozofică,interviuri sau recenzii critice asupra operei scriitorului.

Procesul Wikipedia

Sorin Cerin a dat în judecată [20],[21] unii dintre administratorii sau foști administratori ai Wikipediei românești pe motiv că aceștia ar fi susținut, după cum anunță, pentru prima dată, postul de televiziune**Digi24** dar și alte pagini de știri[22],[23],[24] că **„Practic nu există material independent, serios care să-i probeze notabilitatea, opera este ignorată de specialiști."**[25]. După această decizie privind ștergerea articolului Sorin Cerin din Wikipedia s-a cerut recuperarea respectivului articol pe motiv că sunt nenumărați specialiști universitari, recunoscuți de mediul academic, ca fiind critici literari importanți, care au scris despre opera lui Sorin Cerin încă de atunci.

Rezultatul a fost:"***Nu se mai discută de mult la obiect. Pagina rămâne ștearsă."***, după ce **s-a cerut insistent ca să nu se discute despre recuperare și argumentele aduse**,contrar tuturor politicilor și principiilor Wikipedia.[26]În cele din urmă scriitorul Sorin Cerin a protestat pentru modul calomnios în care a fost tratat. **Rezultatul este că Sorin Cerin a fost pus sub interdicția de a mai putea răspunde pe Wikipedia, pe termen nelimitat, deoarece se dorea ascunderea adevărului referitor la recunoașterea sa,de către cei mai importanți specialiști, critici literari, în diverse reviste prestigioase de specialitate, recunoaștere, care a fost pusă la îndoială, de către anumite persoane particulare, ce colaborează sau colaborau la proiectul Wikipedia, care l-au defăimat și calomniat pe Sorin Cerin, aducându-i grave prejudicii de imagine, persoane particulare, ascunse în marea lor majoritate sub diverse porecle, ale căror colaborări se bazează pe voluntariat, care au înlocuit rolul Justiției Române, unica în măsură să stabilească o interdicție pe teritoriul României, cu bunul lor plac.** Practic cenzurat fără scrupule exact ca și în perioada anilor cincizeci când multor scriitori le era interzis accesul în dicționare sau enciclopedii pe

diverse motivări mincinoase.[27] O astfel de cenzură se desfășoară și azi într-o Românie, considerată, democratică.Acest proces a fost declinat **Tribunalului București**, deoarece ar fi de competența sa și nu a **Judecătoriei Sectorului 3**, a cărei competență ar face obiectul de *necompetență materială*, motiv pentru care ar fi necesară o instanță de un grad ierarhic superior.

Aprecieri critice despre poezia filozofică la Sorin Cerin

- **Prof. univ.dr. Al Cistelecan** în cadrul rubricii *Avant la lettre*, sub titlul *Între reflecție și atitudine* apărut în revista ***Familia*** nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18, Al Cistelecan consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că:"Din cîte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivînd, cum zice singur în subtitlul Nonsensului Existenței de aici, poeziile ”de meditație”. O modalitate între toate riscantă – și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna – întrucît tinde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcînd un fel de filosofare

versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu ”poezia filosofică,” întrucît poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea cugetării și liniștea apolinică a gîndului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntrul unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decît din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect – nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decît atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierd vremea în confesiuni

domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidentele ei. Totul e ridicat astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătit pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucît se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la dignitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul ”conceptual” (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bizuie pe o anumită – poate asumată, poate premeditată – emfatizare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de nu cumva se chiar instaurează – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundantă peste tolerant. Cum e și normal – ba

chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfîrșite de genul ”spinii Adevărului”, ”coșarii Împlinirilor”, ”periile Amăgirii” etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe decantarea gîndului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atît mai mult) ca atare.

Dar nu cîte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe ”gînd”, Sorin Cerin

promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperație la cele de evlavie sau tandrețe sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca șuvoi) pe seama ”Societății de consum” sau pe cea a deșertăciunii ”Iluziilor Existenței”. E o febră imprecativă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic (”Ticăloşia Diavolului se numeşte Rău,/ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.”, dar și altele, nu mai puțin provocatoare și ”infamante” la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Borbely a evidențiat îndestul energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism

devoțional. Căci nu lirică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lirică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută ”pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții”. E febra devoțională de pe reversul imprecațiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un strat de ideale strivit ies, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lirică de reflecții."

- **Prof.univ.dr.Elvira Sorohan** Pentru a înțelege pe deplin cronica literară scrisă de Elvira Sorohan în **Convorbiri literare** unde face referire la un articol scris de Magda Cârneci referitor la Transpoezie, si publicat in România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o râvnesc poeții ultimului secol,[28] Elvira Sorohan, specifică în cronica dedicată poeziei ceriniene din **Convorbiri literare**,numărul 9,(237),paginile 25-28, 2015 [29] sub titlul **Un poet existențialist din secolul 21**, că:"Am în faţă trei plachete de versuri ale puţin cunoscutului şi nu lipsitului de inspiraţie poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică

descrescendo, uşor de înţeles, Nonsensul existenţei, Marile tăceri, Moartea, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din Bucureşti. După ideile titulare, îndată te frapează şi vocabularul poetic al primei poezii ce te întîmpină cu sintagma „Iluzia Vieţii”, ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moştenită din vocabularul consacrat al existenţialiştilor, deajuns ca să bănuieşti ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios să vezi cît se menţine poetul pe aceeaşi coardă de fond, şi cît de adînc, cît de grav trăieşte întru această idee deloc nouă. Şi nu e nouă pentru că rădăcinile existenţialismului, modern reformulat, îşi trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Eclesiast, descurajat, în conştiinţa tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existenţialist avant la lettre. El descoperă că „vreme e a te naşte şi vreme e să mori”, în rest, „totul e vînare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existenţialismul a fost intens susţinut filosofic în secolele al XIX-lea şi al XX-lea, de la Kirkegaard şi pînă la Sartre, cu nuanţe specifice. O poezie în termenii existenţialismului statuat mai poate interesa fiinţa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale şi a internatului, doar prin adaptări ori

actualizate adaosuri complementare ideii centrale şi nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăieşte miracolul creator, inspiraţia. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una şi aceeaşi copertă), autorul le subintitulează, ne varietur, „Poezii de meditaţie”, cum şi sînt la nivelul ideilor. Dar, cît de adîncă şi cît de personală e meditaţia, n-o poţi spune decît la sfîrşitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei şi din ce perspectivă intelectiv-afectivă le dezvoltă poetul.

În mod cert, vocabularul poeziei existenţialiste universale, uşor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinaţii surprinzător de noi, unele îndrăzneţe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca şi cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeaşi coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se închide într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleaşi idei, aceeaşi atitudine de scepticism revoltat. La nivelul limbajului,

acelaşi vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinat în noi şi noi sintagme, cu actualizări ce ţin de mediul de astăzi şi chiar imediat al fiinţei aruncată în lume să ispăşească „Păcatul Originar". Se ştie, pentru că spuneau înţelepţii, „fiul Evei nu trăieşte într-o lume lipsită de vaiete". Ambiţia de a-şi construi o meditaţie personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinaţiei cuvintelor, fără să poată evita frecvenţa redundantă a unor sintagme. Cea mai frecventă, uneori plasată voit şi de două ori în aceeaşi poezie, este „Iluzia Vieţii". Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenţei". Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă", „Nemurire", „Iluzie", „Absurd", „Tăcere", „Moarte", „Eternitate", „Adevăr Absolut", „Vis", „Liber Arbitru", „Păcatul Originar", „Iubirea", „Singurătatea", „Înstrăinarea", „Dumnezeu" şi multe altele. Sintagma care aduce aici şi acum trăirea problematizată a existenţei este „Societatea de Consum". Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susţine ideea. Adesea, această energie debordantă a reaşezării cuvintelor acoperă ceea ce cauţi în poeziile compuse pe una şi aceeaşi temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieţii", înăuntru, nu în

afară. Aici să mai amintim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tinde să inunde cîteva semnificaţii de bază ale poeziilor. Şi mai e o particularitate, punctuaţia. După fiecare vers, încheiat sau nu ca înţeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferinţă numai după ultimul vers. Altfel decît Eclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decît melancolic, ierarhizează deşertăciunile destul de puţin ordonat ca să poţi urmări idei clare. Semnificaţiile se aglomerează în una şi aceeaşi poezie, cum e Ierarhia Deşertăciunii. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvîntul „deşertăciune" e angajat într-o combinaţie gravă, tăioasă, pus să însoţească chiar fenomenul naşterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voit vulgarizatoare, dezgustul, „greaţa", ŕ la Sartre, lăsate în urmă de conştiinţa absurdului existenţei. Am trimis la poezia Industrie a Cărnii Existenţiale: „Plugul Deşertăciunii sapă adînc,/ în ţărîna Existenţei,/ vrînd să însămînţeze genele Iluziei Vieţii,/ pentru a naşte Lumea,/ după o gestaţie prelungă,/ în pîntecul fără limite al Minciunii,/ care se sprijină pe Adevăr pentru a exista,/ …corbii negri ai gîndurilor,/ dezvoltînd,/ O

adevărată Industrie a Cărnii Existenţiale,/ începînd,/ de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului,/ pînă la,/ mezeluri de cea mai bună calitate a Deznădejdii.” Ceea ce găseşti în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea şi altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creaţia cuprinsă în aceste trei plachete. Dacă noţiunile şi conceptele sintetic cuprinse în cuvinte îşi păstrează constant înţelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeaşi, pare să meargă spre epuizare, ca şi forţa de înnoire a poeziei. Au şi cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărate de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existenţialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte,/ brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre,/ plîng în ghivece de Martiri,/ puse la ferestrele bordelurilor de Ziare,…”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor,/ în colţul străzii Destinului,/ se vînd ciolane de fraze stricate,/ pulpe de înţelesuri pentru prăjit,…”. Şi cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinaţiilor

verbale resentimentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenţei. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor,/ care ningeau peste Zilele noastre,…” şi e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte,/ obscene şi pline de invective”, şi, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înşiră în sufletele,/ ce vor şi speră la Înviere,…”. Aici cuvintele s-au întors la poezie. Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenţei iluzorii, resimţită ca atare în termenii existenţialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă cîte 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînţa acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele/ Asfinţitului,/ ce abia se mai pot ţine întredeschise,/ în zarea unor Răspunsuri,/ ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării.” Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declaraţii de neînvinsă voinţă de a înţelege, fără să accepte, ca astfel să se poată

întoarce spre cunoaşterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia Ierarhia Deşertăciunii, încheiată, în termenii contemporaneităţii absurdului. E un mod de a reînnoi ceea ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe pîine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se loveşte „trestia gînditoare”: „Căţăraţi pe Stîncile Vieţii,/ vrem să înţelegem granitul ca şi cum ar fi,/ o trestie conştientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieţii,/ încercînd să punem în locul lor,/ Un Vis cu mult mai străin de noi înşine. || Ruinăm slăbiciunea,/ … devenind propriile noastre epave,/ ce rătăcesc spre nicăieri. || … Să fie ochii Societăţii de Consum făcuţi doar pentru a/ privi Ierarhia Deşertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanţelor la care trimit imaginile poetice, este, în Vis şi realitate, o: „icoană prinsă de pereţii reci şi insensibili,/ ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum,/care ne consumă vieţile,/ pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificaţii fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viaţa noastră, se

lamentează poetul în Feline Existenţiale: „ se vinde scump la tejgheaua Destinului,/ pentru a da gust Desfrîului,/ abonat cu cartelă de plăceri în regulă,/ la Societatea de Consum.”/… „Promisiuni Deşarte,/ şi-au pierdut cheile Împlinirii,/ iar acum fac Morala cartelului de Legi,/ alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeţi poetice aruncate şi contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ţinta absolut actuală este încă şi mai evidentă atunci cînd, în poezia Jocul de-a Viaţa cu Moartea, este incriminată, cam în aceiaşi termeni, „grădina Societăţii de Consum Foamete,/ drept mari atleţi ai tăierilor de venituri./ Cîntarele false şi isterice ale Politicii,/ ne drămuiesc cu parcimonie fiecare Clipă…”. Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte specifice din limbajul marelui gînditor existenţialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu şi biserică în poeziile lui Cerin, actualizează durităţi de limbaj, cu particularităţi ale existenţialismului sartrean, în timp ce Matematica existenţei şi multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel. Poate cea mai

densă în concepte complementare „existenţei”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este Desfrîu. Sînt încercări de a da definiţii, de a pune în relaţie lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea fiinţei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conştiinţa căderii omului în lume sub blestem divin, dar şi din ceea ce ar fi o consecinţă, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogaţia, din poezia Desfrîu, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conştient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existenţa este o nălucă prinsă între două vise, Spaţiul şi/ Timpul./ Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei/ arme, Deşertăciunea Democraţiei şi Dictatura./ Care desfrîu nu-şi are mănăstirea sa şi care crimă,/ democraţia ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiţie a „Existenţei” ca „joc de noroc”, însoţită de „Speranţă”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea fiinţei de a judeca propria existenţă, etern îngrădită să poată depăşi absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excese, încît risipeşte prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieţi şi a cărţilor. Paradoxal, acelaşi temperament e

sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare şi accentuată singurătate, pînă la a-şi simţi sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, fiinţa căzută în „neant”, mai are şansa de a fi sortită „Eternităţii”. Rămîn multe alte comentarii de făcut la cîteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă şi Eternitate”, „Tăcere” şi „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipseşte inspiraţia rîvnită de alţii, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un artifex, şi, încă, să nu calce prea apăsat pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces."

- Ana Blandiana:"Poezia de meditatie pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevaruri filozofice,ci o impletire de revelatii despre aceste adevaruri.Iar raportul dintre intensitatea acestor revelatii si indoiala din care sunt construite adevarurile este chiar piatra filozofala a acestei poezii.De altfel,secretul de a putea fixa fulgerul revelatiei este o problema la fel de subtila ca si aceea a pastrarii energiei solare din zilele calde in cele reci."

- **Theodor Codreanu**„Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minţii, mânuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viaţa noastră spirituală şi socială. Poezia din Liberul arbitru este o prelungire a manierei sale de meditaţie, impregnând-o şi cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvântului de Peter Sloterdijk), reuşind, totodată, performanţa de a rămâne pe teritoriul lirismului autentic chiar şi atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili şi necrofagi ai Viselor”.
- **Ioan Holban**„Despre expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în Marile Tăceri, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gînd cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gîndului spre clipa Creației. Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frânturi din bucuria edenică pentru a ieși din ”menghina” lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploi de foc și urme de plumb”.

- **Prof.univ.dr.Maria Ana Tupan** "Meditaţiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare şi energie a revoltei din eseurile filosofice ale lui Emil Cioran. Sesizarea tragismului şi grotescului existenţei nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant şi blasfemitor. Sfada cu "adulterinul Dumnezeu" – apelativ şocant dar foarte expresiv pentru idea de păcat originar al lui … Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblii desacralizate, cu un Creator care meştereşte firmamentul la o masă de fierar şi un Diavol în care s-au contopit toţi frondiştii hippy-rap-punk-porto-ricani:

[…] stelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin şi cinic, băute de Dumnezeu la masa Creaţiei,

pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, mâzgălite cu graffiti de Diavol,

Dacă poetul şi-a propus în poemul La un grătar un exerciţiu urmuzian, reuşita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identităţii de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci şi

tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieţii spre moarte, cel care se frânge e spiritul, cuvântul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuţioasa hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea şi revelaţia definiţiei aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu şi un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viaţa trăită e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat şi că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefineşte fiinţa umană ca aflându-şi autenticitatea în multiplicarea mentală a realităţii terne şi ca proiect existenţialist".

- **Prof.univ.dr. Mircea Muthu** "Disperarea de a găsi un Sens existenţei contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă” a timpului,este resimţit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate”.

"Meditaţia, întoarsă spre sine însăşi de „oglinzile întrebării”sau de către „ochii” fabuloşi ai Oceanului nesfârşit, se automacerează la aceeaşi temperatură febrilă, de arc voltaic, enunţată – in nuce –de sintagma „ploilor de foc”.

- **Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu** " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecţie şi o îngândurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăsate ale autorului care păşeşte. cu atâta energie, pe tărâmurile frumos traversate de cei înzestraţi cu harul preoţiei. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucţiei poetice, dacă e să înţelegem cum se cuvine desfăşurarea versurilor sub steagul titlului."
- **Prof.univ.dr. Ion Vlad** "Sorin Cerin si-a definit poemele din volumul "Marile Taceri""poezii de meditatie" Fara indoiala,reflexivitatea e dominanta creatiei sale, prezidate de interogatii,revolta,nelinisti si o dramatica cercetare a TACERII,topos al indoielilor,al cutezantei si al aventurii spiritului in permananta cautare a adevarului;poezia sa urmeaza unei axiologii de un intens dramatism.E lirica luciditatii,a meditatiei si a lirismului autentic".
- **Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu**: "Intelectual format la şcoala bucureşteană, dar simţind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al şcolii clujene, unde îşi identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad şi

Mircea Muthu, Sorin Cerin îşi construieşte şi poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri îşi declară peste tot maeştrii, identificaţi aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecţie filozofică şi structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) şi Arghezi.Însuşi titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Arghezi purtând acelaşi titlu.Căutărilor febrile din Psalmii arghezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfâşie, în pustia gândului şi a imaginii frânt oglindite de lumea declarată, între dragoste denunţatorie şi revoltă tandră, între blestem incantatoriu şi rugă deghizată, de veşnic îndrăgostit, fără putinţă de a-şi declina, în realitate, fervoarea, deşi cuvântul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant şi apocaliptic.O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care - strigându-şi drama înstrăinării şi a introspecţiei ratate, ca şi neputinţa întâlnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferenţa unui timp şi unui spaţiu ajunse “la capăt de hotar ” -,naşte, in litania `a rebours,

semnele creaţiei mântuite, în plin festin cinic, “pe masa olarului iubirii"

- **Conf. univ. dr.Călin Teutişan** "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gândirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente disparate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie şi fragmentar, a lumii, dar mai ales a fiinţei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referinţă al acestor poeme, traversate, când şi când, de parabole ale realului, "citit" în cheie simbolică, dar şi ironică. Cinismul lipseşte cu desăvârşire din versurile lui Sorin Cerin.Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvântă în paginile de faţă, mai exact conştiinţa lirică, pune o presiune etică asupra realităţii, forţând-o astfel să-şi asume propriile adevăruri uitate."
- **Prof.univ.dr.Cornel Moraru**"Profet al neantului existenţial, poetul face parte din categoria moraliştilor, rezumând într-o manieră fulgurantă precepte aforistice şi proiecţii aspre dintr-o viziune extatică de sfârşit de lume. Meditaţiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenţei", deşi exprimă mai mult îndoieli decât certitudini şi întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers

liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilaţie la sarcasm şi de la indignare, din nou, la extaz..."

- **Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu** "Prin cimiterele viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existenţiale îşi caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenţei" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-şi aeriseşti cămara minţii", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelaţia şi limitează trăirea deplină a sensului existenţei".
- **Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru**"Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poeta vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în care lumea desacralizată şi dominată de false valori sfîrşeşte pentru a putea regenera prin Cuvînt".

- **Prof.univ.dr. Ştefan Borbély** "Spirit profund şi sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenuşii. Un întreg arsenal al modernităţii negative - căni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinţei, maimuţa de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunţe, în versurile sale, "armele letale ale societăţii de consum" şi "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenţei noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanţe sau replici. "Noii paşi ai credinţei" sunt enunţaţi peremptoriu ca speranţă a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezăreşte, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al supliciului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorica eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată paşii sau privirile"
- **Gheorghe Andrei Neagu** "Definitoriu pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale(Greșeala pag.73)Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin

Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate"

- **Marian Odangiu**“Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esenţiale: relaţia Fiinţei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (şi distorsionantă în acelaşi timp !), dispariţia unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogaţii copleşitoare şi infinite nelinişti -, absenţa tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoielile profund demotivante asupra Sensului Vieţii, absurd înălţat la rang de raţiune existenţială alimentează spaima şi angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în disoluţie, navighează îndurerat dar lucid printre imagini şi metafore de elevată şi convingătoare pregnanţă, construieşte scenarii apocaliptice despre Viaţă, Iubire şi Moarte…”
- **Eugen Evu**:"...cărțile par a fi obiecte de cult-cultură-proprie testamentară ale unui ceremonial, …al neo-cunoașterii, platonic-socratice sub semnul “Guvernământului General al Genezei”

bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacrului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane….Cum Vinea scria, poetul vede idei ale sale, sau oglindire în ‘odaia cu oglinzi’ a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, in mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievici poetul este bine-știutor al problemei eliadești, al “căderii umanului în zoon politikon”…Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection."

Aprecieri critice despre opera sapiențială, aforistică la Sorin Cerin

---

- **Fabrizio Caramagna** declara despre Sorin Cerin în Culegere de înţelepciune, că este:"**O operă monumentală ce scrie istoria aforismului. Sorin Cerin este considerat unul dintre cei mai importanți scriitori de aforisme. Este autorul monumentalei lucrări, care scrie în prezent istoria aforismului, intitulată Culegere de Inţelepciune, ce include 11 486 de aforisme, structurate în 14 volume. Culegere**

de înţelepciune este considerată una dintre cele mai extinse opere din domeniul aforistic, până în prezent."

- *Prof.univ.Dr.*Ion Dodu Bălan considera despre Sorin Cerin că:" este un autor de studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire, efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant, aneant, credinţă, dor, etc.În faţa unei asemenea creaţii suntem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei.Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, François de la Rochefoucauld, Baltazar Garcian, Arthur Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, Constantin Negruzzi, Mihai Eminescu, Nicolae Iorga, Garabet Ibrăileanu,Lucian Blaga, George Călinescu până la Corneliu Vadim Tudor.Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic”, sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării,

Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate drumurile se isprăvesc în noi”.În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers.Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa

iubirii.Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul, Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,"Dorul", noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie,francez.Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto" pentru ambele cărţi: „Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre", „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi",„Dorul este libertatea de a

fi a iubirii”,„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.".

- *Prof.univ.Dr.*Adrian Dinu Rachieru afirmă:"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei" intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).
- **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache**, sublinia despre opera aforistică a lui Sorin Cerin, în revista Destine literare, nr. 39, pag. 92, iulie-octombrie 2016,[30] sub titlul, Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, că, cităm:"Am citit cu interes volumele de aforisme şi de suflet ale scriitorului Sorin Cerin. Am afinităţi deosebite pentru literaţii care au cunoscut exilul, deci au fost în aceeaşi situaţie ca subsemnatul. După mineriade, emigrează în Statele Unite, unde locuieşte câţiva ani, apoi revine în România. Domnul Cerin, născut în anul 1963, la Baia Mare, a urmat studiile la Institutul de Limba şi Cultura Italiană din Bucureşti. În prezent este membru de onoare al Asociaţiei Canadiene a Scriitorilor Romani.A debutat cu poezie în anul 1986, iar în volum cu romanul Destin în anul 2003. În ultima

perioadă s-a dedicat aforismelor şi meditaţiilor filozofice (logica şi fenomenologia coaxiologica).Mulţi critici au evidenţiat valoarea scrierilorsale, pecum Adrian Dinu Rachieru (—formulări citabile‖), Al. Florin Tene (—sensurile adânci ale revelaţiilor‖), Maria Ana Tupan (—amestecul paradoxal de disperare şi energie‖), Ion Vlad (—reflexivitatea e dominantă creaţiei sale‖), Cornel Moraru (—profet al neantului‖), Theodor Codreanu:—Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist‖ –cu care subscriu din plin.În creaţiile sale se simt reverberaţii paradoxiste (—Ploi de foc‖), pesimiste (_'Nonsensul existenţei‖, —Învaţă să mori‖), metaforice (—Zâmbetul este floarea sufletului‖), logice(—Bineînţeles că şi moartea dispare odată cu fiinţa‖).Unele aforisme sunt memorabile, transformând autorul lor într-un eseist important. Aşteptam cu interes noile sale volume."

- Prof.Dr.Ion Pachia Tatomirescu susţine:"un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvându-se printr-un „curcubeu“ în treizeci şi şase de „culori-teme“ – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros,

248-b), ori din înrăzărita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist, „părinte al coaxialismului“, sau lirosof, du-pă cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaş-terii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau "Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un „curcubeu“ de treizeci şi şase de „culori-teme“ – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date“ de 21 decembrie 2012: absolutul («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), absurdul («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), adevărul («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), amintirea («Amintirea este lacrima Destinului»), cunoaşterea («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), cuvântul («Cuvân-tul este esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), destinul («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), deşertă-ciunea («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), dorul («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), Divinitatea

Supremă / Dumnezeu («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea este Dumnezeu»), existenţa («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), fericirea («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), fiinţa («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), filosofia («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), frumuseţea («Frumuseţea este poarta deschisă către graţiile cerului»), gândul («Gândul a născut lumea»), genialitatea («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / geniul («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), greşeala («Greşeala nu poate greşi niciodată»), haosul («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), iluzia («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), infinitul («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), instinctul («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), iubirea («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), lumina («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), moartea («Moartea nu poate muri»), ochiul / ochii («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), politica («Gunoaiele

umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), răutatea («Răutatea este dimensiunea de bază a umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), religia («Religia este speranţa îndoctrinată»), Satan («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), sinuciderea («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente sau foarte rar conştiente»), speranţa («Speranţa este cel mai apropiat partener»), timpul («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), viaţa («Viaţa este naufragiul timpului pe ţărmul morţii»), viitorul omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi visul («Visu-i împlinirea nonsensului»)."

- **Al. Florin Țene** afirma despre volumul de aforisme intitulat Revelații că: "recenta carte a scriitorului Sorin Cerin”Revelaţii-21 Decembrie 2012”apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o ” postfaţă” pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic.Înainte de a plonja, prin

interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce stă la baza şi etimologia lui.Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent.În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă filozofică, uneori cu sens de previziune.Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc

Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite ale eternităţii.Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice,principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnosologic.Unde metafora,comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei."

Culegere de înţelepciune

Una dintre cele mai prestigioase edituri româneşti, Editura Eminescu, îi publică în toamna anului 2009 întreaga operă sapienţială incluzând

toate volumele de aforisme scoase înainte cât şi alte volume care nu au văzut lumina tiparului până la acea dată.Academicianul Gheorghe Vlăduţescu, filosof, una dintre cele mai mari somităţi din cadrul filosofiei culturii şi umanismului consideră despre :" *Culegere de înţelepciune*:"**Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi.Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii" au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată.Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă.Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei.**Această consideraţie asupra operei sapienţiale ceriniene a apărut în:Destine literare din Canadapaginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie 2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [31]De pe coperta acesteia aflăm următoarele: "Culegerea de faţă conţine toate volumele de aforisme tipărite dar reeditate acum, cât

şi cele ce urmau să vadă lumina tiparului până la această dată.Este o ediţie de referinţă a operei sapienţiale ceriniene.Deschizând cartea aflăm de pe prima pagină ce anume lucrări conţine:"În această culegere este publicată întreaga operă de aforisme scrise până la data bunului de tipar din octombrie 2009 de autor, însumând **7012** aforisme.Apar pentru prima oară operele de aforisme:Întelepciune,Patima,Iluzie şi realitate cât şi reeditările revizuite:Revelaţii 21 decembrie 2012,Nemurire şi Învaţă să mori.Toate operele de aforisme care au cunoscut si înainte lumina tiparului vor fi citate doar in actuala formulă îmbunătăţită a ediţiei de referinţă."Recenzii şi ecouri în presă:Cronica română - *Mai mult decât o "Culegere de înţelepciune"* [32][33]Altermedia România- *Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin*[34]Revista Familia-O "Culegere de înţelepciune" (noiembrie-decembrie)2009 pag.214,Azi citesc[35]Român în lume*Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin scrie istorie literară*[36]În anul 2014 apare publicată întreaga operă aforistică a autorului sub titlul de **Culegere de Înţelepciune- Opere Complete de Aforisme- Ediţie de Referinţă** [37]] In limbile română şi engleză, respectiv, **Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference**

Edition[38], culegere care conţine un număr de **11486 de aforisme** publicate anterior în 14 volume, incluse în actuala publicaţie.

Maxime celebre

- *Doar muritorii caută nemurirea fiindcă nemuritorii nu ştiu ce este aceasta.*
- *Zâmbetul este floarea sufletului.*
- *Dumnezeu este sufletul pereche al întregii lumi.*
- *Să fim optimişti, iubirea mea cea mare, fiindcă avem de partea noastră clipa şi nu Destinul, fiindcă avem eternitatea acestei clipe şi nu timpul, fiindcă ne avem pe noi, acum şi aici, şi nicăieri în urma clipei, fiindcă va ninge cu timp, şi această urmă va fi îngropată de stele căzătoare, devenind o amintire a unei lumi trecute.*
- *Totul este deşertăciune în afară de iubire. Războaiele, structuralizările sociale bolnave, mizeriile acestei lumi se datorează înstrăinării oamenilor de sinele lor care este Iubire şi atât.*

- *Bineînţeles cã şi moartea dispare odatã cu fiinţa*

Coaxialismul

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu și Destin God and Destiny2014
- Rătăcire Wandering2013
- Libertate Freedom2013
- Cugetări esențiale2013
- Antologie de înţelepciuneAnthology of wisdom 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- ContemplareContemplation 2012
- DeşertăciuneVanity 2011
- Paradisul şi InfernulParadise and Inferno 2011
- PăcatulThe Sin 2011
- IluminareIllumination 2011 Conţine un număr de 693 aforisme

- Culegere de înţelepciune în care apare pentru prima oară
  volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate
  ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009Conţine un număr de 7012 aforisme
- ÎnţelepciuneThe book of wisdom 2009 Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori 2009 Conţine un număr de 1219 aforisme.
- Nemurire 2009 Conţine un număr de 856 aforisme.
- Revelaţii 21 Decembrie 20122008 Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de inspiraţie sapienţială

- IubireAmourLove 2008
- Antichrist, fiinţă şi iubire 2007

Volume de studii filozofice

- CoaxialismulThe Coaxialism2007
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group2007

- Logica coaxiologică2007
- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică2007

Volume de poezie filozofică

- Ființă și Neființă - Poeme Filosofice[39](Statele Unite ale Americii) 2017
- Oglinzile Paralele ale Genezei - Poeme Filosofice[40](Statele Unite ale Americii) 2017
- Existenta si Timp - Poeme Filosofice[41](Statele Unite ale Americii) 2017
- Obiecte de Cult - Poeme Filosofice[42](Statele Unite ale Americii) 2017
- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice[43](Statele Unite ale Americii) 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice[44](Statele Unite ale Americii)2017
- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice[45](Statele Unite ale Americii)2017
- Eternitate - Poeme Filosofice[46] (Statele Unite ale Americii)2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice[47](Statele Unite ale Americii) 2016

- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice[48](Statele Unite ale Americii) 2016
- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice[49](Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice[50](Statele Unite ale Americii)2016
- Trafic de carne vie - Poeme filosofice[51](Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice[52] (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice[53] (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice[54] (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice[55](Statele Unite ale Americii) 2016
- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice[56](Statele Unite ale Americii) 2016

Pe data de 18 noiembrie 2015 **Sorin Cerin** lansează în cadrul târgului de carte **Gaudeamus**. desfășurat la București,[57][58] cinci noi volume de poezie de meditație, scoase atât în format tipărit cât și online de către editura eLiteratura,[59][60] un proiect susținut de Uniunea Scriitorilor, respectiv Asociația Scriitorilor din București și editura Coresi.

- **A Fi Poet** editura eLiteratura, București 2015
- **O Clipă de Eternitate** editura eLiteratura, București 2015
- **Suntem o Hologramă** editura eLiteratura, București 2015
- **Zile de Carton** editura eLiteratura, București 2015
- **Fericire** editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation[61] United States of America 2016
- Liberul arbitru2015The Free Will - Poems of Meditation[62] United States of America 2016
- Marile taceri 2015 The Great Silences - Poems of Meditation[63] United States of America 2016
- Ploi de Foc 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation[64] United States of America 2016
- Moarte2015 Death - Poems of Meditation [65]United States of America 2016
- Iluzia Vieții 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation [66]United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation[67] United States of America 2016

- Îngeri și Nemurire[68] 2014 Angels and Immortality - Poems of Meditation[69]United States of America 2017
- Politice[70]2013
- Facerea lumii[71] 2013
- Cuvântul Lui Dumnezeu[72]2013
- Alegerea Mantuitorului[73]2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Dragoste și Destin - Poeme Filosofice[74](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice[75](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice[76][77](Statele Unite ale Americii)2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice[78][79](Statele Unite ale Americii) 2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei cești de cafea 2013
- Memento Mori[80] 2012
- Parfum de eternitate[81] 2012
- Umbrele Inimilor[82] 2012
- Inimă de piatră amară[83] 2012
- Legendele sufletului[84] 2012

- Adevăr, Amintire, Iubire[85] 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri[86]2012
- Suflete pereche[87] 2011
- Templul inimii[88]2011
- Poeme de dragoste[89] 2009

Romane

- *Destin* 2003
- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004- 2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light PsychoThe Apocalypseşi Exodus*2006

Volume nonfictiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii şi dezinformării apărută în limba engleză cu titlul:Wikipedia: Pseudo- encyclopedia of the lie, censorship and misinformation [90][91][92][93]Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie.
- Bible of the Light 2011

Referinţe critice pe autori și publicații

- Elvira SOROHAN [94] Convorbiri literare,paginile 25-28, nr.9 (237),septembrie 2015
- Al CISTELECAN [95] revista Familia nr. 11-12 noiembrie-decembrie 2015, paginile 16-18
- Laura Lazar ZAVALEANU [96]revista Familia nr.7-8, iulie-august, pagina 242, 2015
- Ana BLANDIANA -[97] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [98]
- Ioan HOLBAN [99] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [100]
- Maria Ana TUPAN [101] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [102]
- Cornel UNGUREANU [103]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [104]
- Mircea MUTHU [105]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [106]
- Ion VLAD [107]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [108]
- Cornel MORARU [109] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [110]
- Marian ODANGIU[111] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977[112]

- Fabrizio CARAMAGNA - [113][114],[115][116][117][118][119][120][121][122][123]
- Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU - [124][125]paginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie 2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [126]
- Ştefan BORBELY [127] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [128]
- Calin TEUTISAN [129] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [130]
- Ovidiu MOCEANU [131] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [132]
- Gheorghe Andrei NEAGU [133] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998
- Ion DODU BĂLAN:Sorin Cerin-Despre creaţia sapienţială[134][135][136][137]"/[138]Agenţia de ştiri Napoca News,revista Nordlitera,Zona Interzisă, pagina Ligii Scriitorilor din România, Oglinda literară,Luceafărul românesc şi Destine literare din Canada.
- Theodor CODREANU [139] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [140],Dualismul ca ispită a raționalismului, Oglinda literară nr.167, noiembrie 2015, pag.11283-11284-11285 [141]

- Florentin SMARANDACHE: Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, Destine literare, revistă a Asociației Canadiene a Scriitorilor Români, nr. 39, pag.92,iulie-octombrie 2016 [142]
- Ion PACHIA TATOMIRESCU:Aforismele revelarii sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012, in cerul lui Sorin Cerin: Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [143]
- Eugen EVU - Fulgurante la Sorin Cerin[144]
- Dumitru CHIOARU [145]
- Al Florin ŢENE: Sorin Cerin un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului [146][147]Agenţia de ştiri Napoca News şi revista Nordlitera.
- Henrieta Anişoara ŞERBAN,Revista Kogaion Review [148] şi Revista Luceafărul Românesc "coaxialismul-de-sorin-cerin"/
- Adrian Dinu RACHIERU: [149][150] Revista Luceafărul românesc, Oglinda literară,nr. 89 din 2009
- Elisabeta Iosif, Mircea Alexandru Pop, Revista Zona Interzisă:Note critice asupra aforismelor şi cugetărilor din "Revelaţii 21 Decembrie 2012" [151]

- Denis Buican,Elisabeta Iosif"revelatii-21-decembrie-2012"-de-sorin-cerin

Bibliografie de critică literară

- Theodor Codreanu, Anamorfoze, editura Scara, București, pag. 130-148,[152]2017
- Ioan Pachia Tatomirescu, Pagini de istorie literara vlaha de maine, editura Waldpress, Timișoara, [153]2014
- Eugen Evu, Terapie de joc, editura Tipo Moldova, iași, pag. 268 [154] 2014

Antologii

- **The Little Red Book of Hope**,(Mica carte roșie a speranței)by Nick Lyons and Tony Lyons,*Skyhorse Publishing*; 1 edition (May 7, 2013)USA, pag 102,184 [155]
- **Antologia dell'aforisma romeno contemporaneo**,(Antologia aforismului românesc contemporan) autori Fabrizio Caramagna, Alina Breje, *Genesi editrice*, Italia [156] [157][158][159][160][161][162][163][164]2013
- **Quotes and Sayings: Quotes of Wisdom and Knowledge** by Pamela T Peters,CreateSpace Independent Publishing

Platform; Lrg edition (May 6, 2012,USA, pag.35[165]

- **Pathways to Wisdom,: Inspired by Nature with Contemplative quotations** by MS Margaret L. Jackson, CreateSpace Independent Publishing Platform (November 20, 2014USA, pag. 43[166]
- **The Book on Truth and Honesty Quotes** by Neal Ranzoni, CreateSpace Independent Publishing Platform July 23, 2012,USA, pag.125[167]
- **The Book On "Wisdom Quotes" (The Book On Quotes Series)** by Neal Ranzoni,CreateSpace Independent Publishing Platform May 13, 2013,USA,pag.129[168]
- **Antologie de proză contemporană românească**, colecția Sărmanul Dionis, editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești, 2014[169]
- **Antologie de poezie contemporană românească**,colecția Porni Luceafărul,editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești,2014[170]
- **Dincolo de cuvânt**, coordonator Valentina Becart, editura Arhip Art, Sibiu[171][172]2012

Dicționare

- **Un Dicționar al Scriitorilor Români Contemporani, volumul IV, Opera Omnia**, pag.137 -146, coordonator Ioan Holban, editura Tipo Moldova, Iasi [173] 2016
- **Cartea ințelepciunii universale** - Dicționar de maxime și aforisme din cultura română și universală, autor Nicolae Mareș, editura eLiteratura, București, [174] [175]2014
- **Dicţionarul scriitorilor români de azi**, autori Boris Crăciun şi Daniela Crăciun-Costin, editura Porţile Orientului, Iaşi. (revista Convorbiri literare)[176] [177]2011
- **Dicţionarul biobibliografic**, autori Anda Dejeu,Nicoleta Avram, Izabela Cerchezan, Andrei Cete, Sandra Cibicenco, Mădălina Olteanu, Andreia Precub, Roxana Roman, editura Dacia XXI, Cluj Napoca. [178]2011

Lansări de carte

- Lansarea celor cinci carti de poezie de meditatie la targul de carte Gaudeamus 2015 pe data de 18 noiembrie. Acestea sunt: Fericire, Suntem o Holograma, Zile de carton, O Clipa de Eternitate si A Fi Poet. Toate aceste carti sunt

scoase de catre editura eLiteratura atat in format tiparit cum se vede in video cat si online. [179][180]

- Lansarea cărții de aforisme Revelații, la biblioteca metropolitană din București, [[2008][181][182]
- Lansarea Coaxialismului la librăria Mihai Eminescu, București, 2007[183][184]

Opera lui Sorin Cerin din arhiva internet

- Internet Archive Sorin Cerin

Sorin Cerin - Cote cărţi în principalele biblioteci din România

- Biblioteca Academiei Române
- Biblioteca Naţională a României
- Biblioteca Metropolitană Bucureşti

Sorin Cerin pe Amazon

- Amazon Sorin Cerin De aici pot fi cumpărate cărţile autorului Sorin Cerin, ce întregesc întreaga sa operă, în format tipărit sau kindle.

Sorin Cerin video-interviuri

- Sorin Cerin - Sfinxul din Bucegi si Sacralitate
- Interviu cu Sorin Cerin in parcul IOR

- Sorin Cerin - Despre moarte I
- Sorin Cerin _ Despre moarte II
- Sorin Cerin _ Despre viata
- Sorin Cerin - Despre fericire I
- Sorin Cerin - Despre fericire II
- Sorin Cerin - Despre fericire III
- Sorin Cerin - Despre moarte si divinitatea Luminii
- Sorin Cerin - Ce este viața?
- Sorin Cerin - Despre spiritualitate
- Sorin Cerin - Conștiința Universală
- Sorin Cerin - Despre Dumnezeu
- Sorin Cerin - Amintirea este esența lumii
- Sorin Cerin - Despre coaxialism - Interviul editiei cu Anda Gavril la TV Romania Cultural (2007)

Sorin Cerin pe Goodreads

- Pagina despre Sorin Cerin, cărţi apărute, citate,etc

Sorin Cerin în L'Aforisma nel mondo – letture e scritture aforistiche contemporanee

---

- L'aforisma in Romania, Sorin Cerin

Sorin Cerin pe YouTube

- Pagina de Youtube Sorin Cerin

Citate celebre

- Top Famous Quotes
- Notable Quotes
- Famous Quotes Fusion
- They Said So
- Sorin Cerin Philosopher Quotes
- Citate Sorin Cerin în limba suedeză
- Quote tab
- Sorin Cerin Share Quotes
- Sorin Cerin Quoted Daily
- Citate alese
- Citate celebre
- Citate celebre Rightwords
- Citate de dragoste
- Maxime de Sorin Cerin
- Citate in engleza (Goodreads quotes)
- Citate in engleza (Search Quotes)
- Citate in engleza (Successories Quotes)
- Citate in engleza (Famous Sorin Cerin Quotes)
- Citate in engleza (Famous Quotes by Sorin Cerin)

- Citate in engleza Sorin Cerin Favourite Famous Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Great Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Citate celebre.eu)
- Citate bizi
- Citate Descopera

Poeme

- Poeme de Sorin Cerin

Interviuri în presă cu Sorin Cerin

- Interviu cu filosoful Sorin Cerin

Referiri la opera lui Sorin Cerin

Andrei Hrebenciuc [185] Thomas Leitch Wikipedia U

Categorii: Filozofi români | Autori de aforisme | Scriitori români | Autori români | Eseişti români | Poeţi români | Participanţi la revoluţia română din 1989 | Naşteri în 1963 | Români în viaţă | Gânditori români

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-

SORIN CERIN
-EXISTENȚIALISM
-poeme filosofice-